

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

07 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Victor Boico,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Gheorghieva Fedora, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, în cauza penală, în privința lui

Constantinov Boris Xxxx, xxxx

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.10.2020 până la 18.10.2021;

Instanța de apel de la 11.11.2021 până la 28.02.2022;

Instanța de recurs de la 13.06.2022 până la 07.11.2022.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din data de 18.10.2021, inculpatul Constantinov Boris a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 80 Cod penal:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art. 266 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, lui Constantinov Boris i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu obligarea inculpatului

să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, pe parcursul termenului de probațiune.

A fost încasat din contul lui Constantinov Boris în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 3 335, 90 lei.

2. *Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Constantinov Boris, la data de 08.08.2020, în jurul orei 11:45, conducând vehiculul cu tracțiunea animală tras de cal, deplasându-se pe str. Miciurin mun. Ceadâr - Lunga, la nivelul clădirii de farmacie, amplasat pe str. Miciurin nr. 2 „A” mun. Ceadâr - Lunga, a încălcat pct. 110 sub pct. 3) și lit. c) sub pct. 4) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care îl obligă pe conducătorul vehiculului cu tracțiune animală, în timpul deplasării, să se afle în vehicul cu tracțiunea animală, menținând în permanență controlul asupra animalului și să-i interzică să circule în galop prin locații, de asemenea în încălcarea pct. 11 lit. f) a Regulamentului susmenționat, care îl obligă pe conducătorul, la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului, nu a cedat drumul pietonului și l-a călcat pe cetățeanul Cuțari Gheorghii, care traversa carosabilul pe trecerea pietonală, în rezultatul acestei acțiuni ultimului i s-au cauzat leziunile corporale grave, din cauza cărora Cuțari Gheorghii a decedat.*

Astfel, prin acțiunile sale Constantinov Boris a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, și anume: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Tot el, la data de 08.08.2020, în jurul orei 11:55 min., fiind conducătorul vehiculului cu tracțiunea animală, tras de cal, după comiterea accidentului rutier susmenționat sub formă de călcare a pietonului Cuțari Gheorghii, fiind la nivelul clădirii de farmacie amplasate pe str. Miciurin nr. 2 "A", mun. Ceadâr-Lunga, în rezultatul căreia Cuțari Gheorghii a suferit leziuni corporale grave, din motivul cărora a decedat, în încălcarea pct. 12 sub pct. 1) lit. a), b), e), f), g) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care îl obligă pe conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor, nu a întreprins măsurile susmenționate, dar a lăsat (părăsit) locul comiterii infracțiunii.

Astfel, prin acțiunile sale Constantinov Boris a comis infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal, și anume: *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea*

mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia secția Ceadâr-Lunga Arabadji A., prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri prin care a-i stabili lui Constantinov Boris pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, a-i stabili lui Constantinov Boris pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor stabilite sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.1. În motivarea celor solicitate a menționat că pedeapsa stabilită inculpatului este una prea blândă, care nu poate asigura atingerea scopului pedepsei, pentru că nu au fost luate în considerare circumstanțele cauzei, precum și a caracterului și a gravității infracțiunii comise de acesta.

La stabilirea pedepsei în privința inculpatului Constantinov Boris, cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de judecată nu a luat în considerare personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia imediat după incidentul care a avut loc.

Astfel, hotărârea emisă de către instanța de judecată privitor la stabilirea inculpatului Constantinov Boris a unei pedepse în temeiul art. 90 Cod penal, sub formă de condamnare cu suspendarea executării pedepsei este una prea blândă și nicidecum nu poate contribui la atingerea scopului pedepsei penale de a preveni comiterea noilor infracțiuni, atât de inculpatul, cât și de alte persoane, precum și corectarea și reeducarea inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, verificând materialele cauzei și argumentele cererii de apel, audiind opinia procurorului, avocatului, inculpatului, a considerat că cererea de apel este una neîntemeiată și pasibilă respingerii din următoarele temeiuri.

Instanța de apel a considerat că, instanța de judecată a dat o apreciere corectă faptei inculpatului Constantinov Boris, vinovăția căruia în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, nu se contestă de acesta și se confirmă prin materialele cauzei și probele administrate pe parcursul urmăririi penale.

Sentința a fost atacată de către partea acuzării în partea stabilirii pedepsei, și anume, procurorul a indicat blândețea pedepsei și a solicitat de a-i stabili inculpatului Constantinov Boris o pedeapsă sub formă de închisoare cu executare reală.

După cum rezultă din materialele cauzei, inculpatul Constantinov Boris se învinuiește de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal.

Sanctiunea art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de la 3 până la 7 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Sanctiunea art. 266 Cod penal, prevede amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau închisoare de până la 2 ani.

În conformitate cu art. 80 Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, pedeapsa pentru infracțiunea imputată se reduce cu o treime din pedeapsa maximă prevăzută pentru această infracțiune.

Astfel, noile limite de pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, este de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni închisoare, iar pentru infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal, este de la 3 luni până la 1 an și 4 luni.

Instanța de apel a considerat că prevederile susmenționate au fost respectate de către instanța de fond, și just a aplicat în privința inculpatului Constantinov Boris pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, ținând cont de prevederile art. 80 Cod penal.

Cu referire la alegațiile apelantului precum că, instanța de judecată aplicând față de inculpatul Constantinov Boris prevederile art. 90 Cod penal, nu a luat în considerare personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia, instanța de apel le-a considerat ca nefondate.

Or, la stabilirea inculpatului Constantinov Boris a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 80, art. 84 alin. (1) Cod penal; a luat în calcul și a ținut cont de toate circumstanțele pe cauză, și anume, datele cu privire la personalitatea inculpatului, că acesta nu are antecedente penale, că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, se caracterizează pozitiv, este o persoană în vârstă, a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer în cele comise, lipsesc pretenții din partea succesorului părții vătămate, inclusiv și privitor la prejudiciu pe cauză, de asemenea, existența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, comportamentul acestuia la momentul și după comiterea infracțiunii, și just a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului sunt posibile fără izolarea acestuia de societate.

Instanța de apel a menționat că, conform legii, instanțele de judecată nu aplică suspendarea condiționată în privința persoanelor care au comis infracțiuni deosebit de grave sau excepțional de grave, de asemenea, și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase (art. 90 alin. (4) Cod penal). În cazul din speță, inculpatul a comis o infracțiune

ușoară și una gravă, iar în acțiunile acestuia nu se observă recidivă de infracțiune, ceea ce ar împiedica aplicarea suspendării condiționate în privința inculpatului.

Instanța de fond, de asemenea, just a aplicat în privința inculpatului pedeapsa comlimentară sub formă de anularea dreptului de conducere a mijloacelor de transport, prevăzută în calitate de o pedeapsă obligatorie.

În lumina celor expuse, instanța de apel a indicat că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia ca executarea pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, pe parcursul termenului de probațiune (art. 90 Cod penal), care este una echitabilă, și care corespunde scopurilor și sarcinilor aplicării pedepsei penale. În legătură cu acest fapt instanța de apel nu a găsit temeiuri pentru modificarea pedepsei stabilite.

Mai mult ca atât, în argumentarea celor solicitate prin cererea de apel partea acuzării nu a indicat nici o circumstanță ce nu ar permite instanței de judecată de a aplica în privința inculpatului Constantinov Boris instituția suspendării executării pedepsei.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei hotărâri prin care lui Constantinov Boris să-i fie stabilită în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar în baza art. 266 Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor lui Constantinov Boris ai stabili definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Astfel, autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru

a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care i-a aplicat inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

De asemenea, se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Constantinov Boris pe o perioadă de probațiune de 3 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de

către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Astfel, decizia instanței de apel este corect motivată în acest sens, motivare care Colegiul penal lărgit și-o însușește, ce este conform practicii CtEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, statuează că, temeiul invocat de către procuror prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-a confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția de a respinge ca fiind inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, în cauza penală în privința lui *Constantinov Boris Xxxx*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la **13 decembrie 2022**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Victor Boico

OPINIE SEPARATĂ

în conformitate cu prevederile art. 339 alin. (7), 340 alin. (3) Cod de procedură penală (în cauza Constantinov Boris Xxxx)

1. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2022, a fost adoptată în cadrul judecării recursului ordinar în cauza indicată următoarea soluție: „Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia Gheorghieva Fedora, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, în cauza penală în privința lui Constaninov Boris, cu menținerea hotărârii atacate”.

2. Nu am susținut soluția adoptată și consider că urma a fi adoptată o soluție de admitere a recursului procurorului cu casarea parțială a sentinței Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr – Lunga din 18.10.2021 și a deciziei Colegiului Judiciar al Curții de Apel Comrat din 28.02.2022, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în această parte, prin care să fie excluse prevederile art. 90 Cod penal în privința inculpatului Constantinov Boris.

3. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din data de 18.10.2021, inculpatul Constantinov Boris a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) și art. 266 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa, cu aplicarea art. 80 Cod penal:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art. 266 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, lui Constantinov Boris i s-a stabilit definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea aplicată inculpatului, a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu

obligarea inculpatului să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, pe parcursul termenului de probațiune.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2022, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate.

5. Procurorul în recursul depus a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Comrat în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei hotărâri prin care lui Constantinov Boris să-i fie stabilită în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar în baza art. 266 Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor lui Constantinov Boris a-i stabili definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

6. În motivarea soluției sale Colegiul penal lărgit al CSJ menționează, că instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care i-a aplicat inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

A fost respins ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave și de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

Colegiul penal a menționat că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

7. Analizând decizia instanței de apel sub aspectul individualizării pedepsei stabilite inculpatului Constantinov Boris, în raport cu circumstanțele cauzei, consider că, instanța de fond și cea de apel au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, subliniez că instanța de apel nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei aplicate inculpatului, ajungând la o concluzie pripită în ce privește menținerea sentinței primei instanțe, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia pentru un termen de probațiune, potrivit art. 90 Cod penal, întrucât în speță instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a circumstanțelor cauzei.

Sub acest aspect, menționez că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora. Or, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În acest context, precizez că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, în sensul aplicabilității prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, instanța de apel a indicat superficial că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a comis o infracțiune care face parte din categoria celor grave și că ține cont de comportamentul acestuia după și în timpul examinării cauzei.

Or, potrivit lucrărilor dosarului, inculpatul, a săvârșit 2 infracțiuni, dintre care una (art. 266 Cod penal) intenționată, iar cea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal este o infracțiune gravă, de încălcare a regulilor de securitate a circulației, soldată cu decesul persoanei. Aceasta atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligația impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol sporit pentru sănătatea și viața nu numai a șoferului, dar și a altor participanți la trafic.

Consider că, instanța de apel eronat și superficial a indicat că la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a ținut cont de comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii cât și în timpul examinării cauzei și nu a dat o analiză profundă situației de fapt și circumstanțelor comiterii infracțiunii, or, prin infracțiunea comisă de către inculpatul Constantinov Boris s-a adus atingere dreptului la viață, dat fiind că în urma încălcării regulilor de securitate a circulației a decedat o persoană, iar după săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, acesta acționând cu intenție directă a părăsit locul săvârșirii infracțiunii săvârșind și infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal.

Un alt aspect, care nu a fost abordat suficient de către instanțele de fond la individualizarea modului de executare a pedepsei este și mențiunea instanței precum că, scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia. La acest capitol, menționez că, ținând cont de natura infracțiunilor comise de inculpat, consider că aplicarea

prevederilor art. 90 Cod penal, în prezenta speță, nu va avea un impact scontat asupra atingerii scopului pedepsei penale, prevăzute la art. 61 alin. (2) Cod penal și anume restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Apreciez ca temeinice argumentele invocate de către recurent în recursul ordinar, iar concluzia instanței de apel privind posibilitatea aplicării pedepsei cu suspendare, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, fiind una eronată și neîntemeiată.

Astfel, consider necesar de a stabili inculpatului Constantinov Boris, pentru infracțiunea comisă, pedeapsa cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În concluzie, îmi exprim dezacordul cu colegii din completul de judecată pe marginea judecării cauzei în ordine de recurs.

Judecător

Liliana CATAN